

Συνέντευξη

Πέντε άζονες δράσης για την άμεση αντιμετώπιση των συνεπειών της οικονομικής κρίσης, αλλά και για την επανατοποθέτηση της οικονομίας της χώρας σε νέα βάση, με το κράτος σε νέο ρόλο υπέρ του πολίτη, θέτει ο Γιώργος Παπανδρέου με τη σημερινή συνέντευξη του στην «Ε». Αρνούμενος, όπως λέει, να δώσει «λευκή επιταγή στις τράπεζες, όπως θέλει η κυβέρνηση», αντιπαράθετεί τις δικές του προτάσεις, που είναι:

- Μέτρα στήριξης μόνο για όσες τράπεζες έχουν ανάγκη και μόνον με την εξασφάλιση εγγυήσεων για τον ρόλο του Δημοσίου στις αποφάσεις τους, με μετακύλιση των ωφελειών στην πραγματική οικονομία.
- Στήριξη των μεσαίων και χαμηλότερων εισοδηματικών στρωμάτων με έκτακτο επίδομα αλληλεγγύης, επίδομα θέρμανσης, αύξηση του συντελεστή επιστροφής του ΦΠΑ στους αγρότες, διεύρυνση των δικαιούχων του ΕΚΑΣ και κατάργηση του ΕΤΑΚ.
- Στήριξη της ανάπτυξης και ειδικά της μικρής και μεσαίας επιχείρησης με την επαναφορά του αφορολόγητου για τους ελεύθερους επαγγελματίες, την ενίσχυση του συστήματος εγγυοδοσίας και των δημοσίων επενδύσεων.
- Στήριξη των ανέργων με κίνητρα για την απορρόφηση των νέων στην αγορά εργασίας, επιδοτούμενη κοινωνική εργασία, ειδικά για απολυμένους μεγάλης ηλικίας και αύξηση του επιδόματος ανεργίας.
- Μέτρα προστασίας και ανακούφισης των δανειοληπτών μέχρι του σημείου του παγώματος των δανειακών υποχρεώσεων για τους ασθενέστερους οικονομικά και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις ως το τέλος του 2009.

Η στήριξη, πιστεύει ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, πρέπει να συνδεθεί με την πραγματική οικονομία και «όπου χρειαστεί, το Δημόσιο να παρέμβει αγοραζοντας μετοχές, κάνοντας –για να μην κρυβόμαστε– μερική κρατικοποίηση, αποκτώντας λόγο στη στρατηγική και τη διαχείριση».

Εκφράζει την πλήρη αντίθεσή του που ο ΟΤΕ, λόγω της κυβερνητικής πολιτικής, απώλεσε τον έλεγχο του Δημοσίου και υπόσχεται ότι στην περίπτωση που κερδίσει την εξουσία θα εξαγλήσει όλα τα μέσα, με σκοπό «να ανακτήσει το Δημόσιο τον στρατηγικό έλεγχο του Οργανισμού», αλλά δεν σταματά εδώ. Ζητεί την εξασφάλιση δημοσίων και ιδιωτικών επενδύσεων στην «Ολυμπιακή», ενώ, με στόχο ένα νέο δημόσιο τομέα, συμφωνεί στην πρόταση Ρομπόλη για τη δημιουργία επιχείρησης δημοσίου συμφέροντος, με «διοικήσεις που δεν θα επιλέγονται με γνώμονα συγγένειες, κουμπαριές και κομματικές προτιμήσεις, αλλά με διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες».

Πρωτεύουσας σημασίας για τη λειτουργία του δημοκρατικού πολιτεύματος θεωρεί την αντιμετώπιση της διαφθοράς, καθώς αναγνωρίζει ότι η αίσθηση ατιμωρησίας έχει διευρύνει το χάσμα μεταξύ πολιτικού συστήματος και κοινωνίας, κάτι που έχει προκαλέσει «κρίση θεσμών». Θεωρεί καθήκον και δέσμευσή του να γεφυρώσει το χάσμα αυτό, όχι μόνο με την εξάντληση των δυνατοτήτων που παρέχει το υφιστάμενο θεσμικό πλαίσιο για τις ευθύνες των πολιτικών προσώπων, αλλά «και με αναθεώρηση του πλαισίου αυτού». Με αφορμή μάλιστα τα όσα έχουν αποκαλυφθεί, γύρω από τις δραστηριότητες μεταξύ Μονής Βατοπεδίου και κυβερνητικών στελεχών, μιλά για «συνολική αναθεώρηση των σχέσεων κράτους και Εκκλησίας έτσι ώστε να κατοχυρωθεί πλήρως η ανεξαρτησία του εθνικού απέναντι στον άλλον», υποσχόμενος μέχρι και επανεξέταση όλων των ειδικών φορολογικών ρυθμίσεων, που αφορούν την Εκκλησία και οδήγησαν –επιΣημίτη ακόμα– στην απλλαγή της.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ
στον ΓΡΗΓΟΡΗ ΡΟΥΜΠΑΝΗ

«**Δ**εν είναι η σημερινή Ευρώπη αυτή που οραματίζονται οι λαοί μας», αναγνωρίζει ο Γιώργος Παπανδρέου και ως πρόεδρος της Σοσιαλιστικής Διεθνούς προσδιορίζει τους στόχους εκείνους που θα ενισχύσουν τους δημοκρατικούς θεσμούς της Ε.Ε. και, ταυτοχρόνως, με την πολιτική ενοποίηση

«Υπονομεύει τη δημοκρατία μια πολιτική, οικονομική, μιντιακή εξουσία»

της, δημιουργείται η ευκαιρία να την καταστήσουν συνδιαμορφωτή με τις ΗΠΑ των διεθνών εξελίξεων. Η εκλογή Ομπάμα μάλιστα, στην οποία ελπίζει, διαμορφώνει τις συνθήκες για τον επαναπροσδιορισμό αυτών των σχέσεων.

Κεντρικός προσανατολισμός της νέας Ευρώπης πρέπει να είναι, όπως λέει, η μετεξέλιξη του Συμφώνου Σταθερότητας και σε ένα Σύμφωνο Βιώσιμης Ανάπτυξης – Πράσινης Ανάπτυξης, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας. Αναφερόμενος στην κατάσταση που δημιουργήθηκε από τις σημερινές δομές της αγοράς και της εξουσίας, κάνει λόγο για «μια συγκέντρωση πολιτικής, οικονομικής και μιντιακής εξουσίας, που δεν έχει δει ποτέ στο παρελθόν η ανθρωπότητα και που αιχμαλώτισε τους δημοκρατικούς θεσμούς», σε βαθμό μάλιστα που αν δεν καταργεί, πάντως υπονομεύει τη δημοκρατία.

Τονίζει ότι ο μύθος της Τούλν Στριτ πως «όλα θα τα λύσει η αγορά», κατέρρευσε. Επισημαίνει ότι η αγορά είναι χρήσιμη μόνο όταν υπηρετεί τον πολίτη και το δημόσιο συμφέρον, ενώ αντιθέτως είναι άκρως επικίνδυνη όταν είναι ασύδοτη και κυρίαρχη.

Επειδή βλέπουμε μεγάλες ευρωπαϊκές οικονομίες να προπαθούν να δώσουν μια νέα κατεύθυνση στην οικονομία

Θα πάγωνα τα δάνεια

Βρισκόμαστε στη δίνη μιας πρωτοφανούς διεθνούς οικονομικής κρίσης, κ. πρόεδρε, η οποία μάλιστα βρίσκει την Ελλάδα σε κακή πολιτική κατάσταση. Κατηγορείτε τον Κ. Καραμανλή για αδράνεια, αλλά εσείς τι μέτρα θα παίρνατε άμεσα για να μην προκύψει αύριο μια μεγάλη κοινωνική ανασφάλεια που ενδεχομένως να φέρει και την πολιτική αστάθεια;

«Μπροστά μας έχουμε μια δύσκολη περίοδο. Η διεθνής κρίση βρίσκει τη χώρα σε αδύναμη θέση εξαιτίας της κρίσης που προκάλεσαν οι πολιτικές της Νέας Δημοκρατίας. Και η κυβέρνηση προκαλεί την κοινή γνώμη όταν τα μόνα μέτρα που προτείνει αφορούν αποκλειστικά τις τράπεζες. Εμείς, αντίθετα, διατυπώσαμε μια ολοκληρωμένη πρόταση, που περιλαμβάνει πέντε άζονες δράσης:

Πρώτον, μέτρα στήριξης στο χρηματοπιστωτικό σύστημα, αλλά μόνο για όσες τράπεζες έχουν ανάγκη και μόνον με την εξασφάλιση εγγυήσεων για τον ρόλο του Δημοσίου στις αποφάσεις των τραπεζών και τη μετακύλιση των ωφελειών στην πραγματική οικονομία.

Δεύτερον, στήριξη των μεσαίων και χαμηλότερων εισοδηματικών στρωμάτων με έκτακτο επίδομα αλληλεγγύης, επίδομα θέρμανσης, την αύξηση του συντελεστή επιστροφής του ΦΠΑ στους αγρότες, τη διεύρυνση των δικαιούχων του ΕΚΑΣ, την κατάργηση του ΕΤΑΚ.

Τρίτον, στήριξη της ανάπτυξης και ειδικά της μικρής

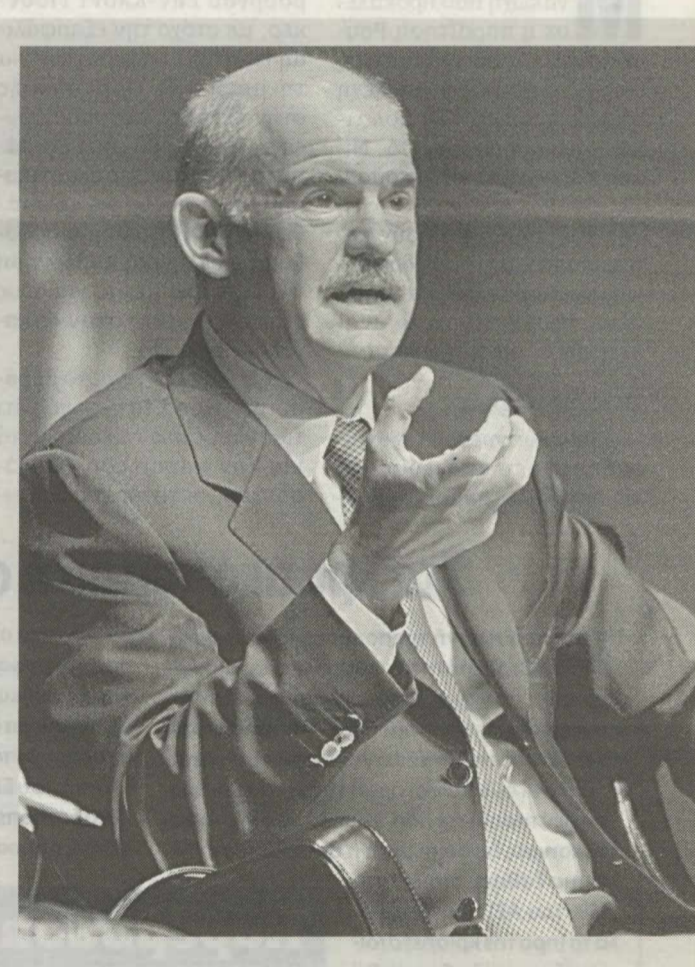
και μεσαίας επιχείρησης με την επαναφορά του αφορολόγητου για τους ελεύθερους επαγγελματίες, την ενίσχυση του συστήματος εγγυοδοσίας και των δημοσίων επενδύσεων.

Τέταρτον, στήριξη των ανέργων, και ειδικότερα κίνητρα για την απορρόφηση των νέων στην αγορά εργασίας, επιδοτούμενη κοινωνική εργασία, ειδικά για απολυμένους μεγάλης ηλικίας, αύξηση του επιδόματος ανεργίας.

Πέμπτον, συγκεκριμένα μέτρα προστασίας και ανακούφισης των δανειοληπτών, που το ΠΑΣΟΚ έχει κατ'επανάληψη προτείνει. Και πέρα από αυτό, θα μπορούσαμε να δούμε –έναντι και της ρευστότητας που δίνεται στις τράπεζες– ακόμα και το παγώμα των δανειακών υποχρεώσεων για τους ασθενέστερους οικονομικά και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις ως το τέλος του 2009, με αντίστοιχη μετατόπιση των υποχρεώσεων για μετά το τέλος του συμβατικού χρόνου αποπληρωμής των δανείων.

Εμείς από την αρχή στηρίξαμε την εγγύηση της κυβέρνησης προς τους καταθέτες. Όμως δεν δίνουμε λευκή επιταγή στις τράπεζες, όπως θέλει η κυβέρνηση. Τράπεζες που μάλιστα έχουν καταγράψει τεράστια κέρδη τα τελευταία χρόνια.

Αντίθετα, πιστεύουμε πως πρέπει η στήριξη να συνδεθεί με την πραγματική οικονομία. Και όπου χρειαστεί, το Δημόσιο να παρέμβει αγοραζοντας μετοχές, κάνοντας –για να μην κρυβόμαστε– μερική κρα-

τικοποίηση, αποκτώντας λόγο στη στρατηγική και τη διαχείριση. Εξασφαλίζοντας δρους δανειοδότησης που στηρίζουν επιχειρήσεις και νοικοκυριά». **Μιλάμε λοιπόν για επαναπροσδιορισμό του Δημοσίου στην οικονομία και την κοινωνία. Υπό αυτές τις συνθήκες, ποιο θα μπορούσε να είναι το μοντέλο για την «Ολυμπιακή», τον ΟΤΕ, τον ΟΣΕ και το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο;**

«Κοινός παρονομαστής είναι η ανάγκη να υπάρξει διαφάνεια στον δημοσίου συμμεφροντος. Να μπορεί ο πολίτης να επιλέγει και να έχει υπηρησείες ποιότητας σε προσιτές τιμές. Αλλά αυτό επιτυγχάνεται με διαφορετική σχέση με κάθε περίπτωση, με μια οσωθή ισορροπία μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού. Στην περίπτωση της Ολυμπιακής, υπάρχουν διεθνώς πολλά παραδείγματα βιώσι-

Συνέντευξη

με κρατικές παρεμβάσεις, μπορεί αυτό να διευρυνθεί και η Ε.Ε. να πάρει άλλο χαρακτήρα, πιο δίκαιη απέναντι στην κοινωνία και πιο δημοκρατική θεσμικά;

«Θεωρώ ότι είναι προϋπόθεση για να μπορεί η Ε.Ε. να επιβιώσει. Ηδη η Ενωση έχει μείνει πολύ πίσω στις συνειδήσεις των πολιτών της. Η αίσθηση ότι παίρνονται αποφάσεις μακριά από τους πολίτες έχει υπονομεύσει τη δημοκρατική της νομιμοποίηση. Οι συντηρητικές πολιτικές έχουν αφυδατώσει τις κοινωνικές της παρεμβάσεις. Η αδυναμία της να έχει ενιαία φωνή και άμυνα έχει μειώσει τον ρόλο της διεθνώς. Δεν είναι η σημερινή Ευρώπη αυτή που οραματίζονται οι λαοί μας. Όλα τα παραπάνω με πείθουν για την ανάγκη να προχωρήσουμε σε μια πολιτική ένωση. Και αυτή η πρόκληση είναι ιστορική. Παράδειγμα, οι εκλογές στην Αμερική. Με την εκλογή Ομπάμα, στην οποία ελπίζω, εάν η Ευρώπη δεν μπορεί να εκφραστεί ενιαία, θα χάσει μια τεράστια ευκαιρία να συνδιαμορφώσει με μια εν δυνάμει προοδευτική ηγεσία στις ΗΠΑ μια προοδευτική ατζέντα για τον πλανήτη. Το διακύβευμα είναι μεγάλο».

Τι σημαίνει μια πολιτική Ευρώπη για εσάς;

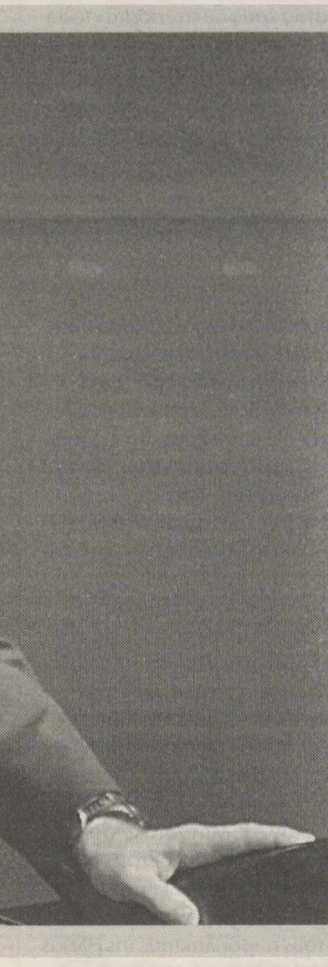
«Μια πολιτική Ευρώπη για μένα ως σοσιαλιστή και δημοκράτη σημαίνει το εξής: Αμεσες δημοκρατικές εκλογές για τον πρόεδρο της Ε.Ε. Ευρωπαϊκά δημοψηφίσματα. Ισχυρές πολιτικές προτεραιότητες για ένα μοντέλο ανάπτυξης που εξασφαλίζει την πρωτοπορία μας στην πρόσνη τεχνολογία, καινοτομία, παιδεία και οικονομία. Σύγχρονο κράτος πρόνοιας που εγγυάται και στηρίζει η ίδια η Ενωση και όχι μόνο τα κράτη. Ισχυρή κοινή παρουσία, εξωτερική πολιτική και δομές άμυνας με βάση το διεθνές δίκαιο. Σημαίνει επίσης αύξηση του κοινοτικού προϋπολογισμού και των πόρων των διαρθρωτικών ταμείων. Δημιουργία Ευρωπαϊκού Ταμείου για την αντιμετώπιση της κρίσης. Ενίσχυση του εποπτικού ρόλου της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας και διεύρυνση των στόχων της προς την κατεύθυνση της ανάπτυξης και της απασχόλησης. Και μετεξέλιξη του Συμφώνου Σταθερότητας σε ένα Σύμφωνο Βιώσιμης Ανάπτυξης – Πράσινης Ανάπτυξης, Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, με νέες προδιαγραφές, που θα εξαιρούν τις δημόσιες επενδύσεις αλλά

και συγκεκριμένες κοινωνικές δαπάνες από τη μέτρηση του επιτρεπόμενου ελλείμματος».

Τελικά για εσάς η διεθνής χρηματοπιστωτική κρίση έχει ιδεολογικό χαρακτήρα;

«Αυτό που κατέρρευσε στην Τούλν Στριτ είναι ο μύθος ότι «όλα θα τα λύσει η αγορά». Η αγορά είναι χρήσιμη εφόσον υπηρετεί με κανόνες τον πολίτη και το δημόσιο συμφέρον. Είναι άκρως επικίνδυνη όταν είναι ασύδοτη και κυρίαρχη. Η κρίση είχε ως αιτία τη συστηματική απορρύθμιση των αγορών από τη μία αλλά και τη συστηματική συγκέντρωση της εξουσίας από την άλλη. Μια συγκέντρωση πολιτικής, οικονομικής και μιντιακής εξουσίας, που δεν έχει δει ποτέ στο παρελθόν η ανθρωπότητα και που αιχμαλώτισε τους δημοκρατικούς θεσμούς! Με την κατάργηση ή τουλάχιστον την υπονόμευση της δημοκρατίας στο βάθος. Του δικαϊώματος δηλαδή του πολίτη να έχει γνώση, διαφάνεια, να ελέγχει την εξουσία, τις αποφάσεις της, τη διανομή του πλούτου. Το βλέπουμε στις πολιτικές Μπους στις ΗΠΑ. Το βλέπουμε, δυστυχώς, και στη χώρα μας».

των ασθενέστερων μέχρι το '09

Διάλογο με τον ΣΥΡΙΖΑ και συνεργασία έστω σε επιμέρους ζητήματα, με γνώμονα την οικοδόμηση ενός κοινωνικού κράτους προκρίνει ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Ωστόσο, όπως προκύπτει, δυνατότητα συνεργασίας δεν προκύπτει για ζητήματα εξωτερικής πολιτικής και ειδικότερα δραστηριότητες που πηγάζουν από τις συμφωνίες με τις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως η λειτουργία της βάσης στη Σούδα.

Συνεργασία σε επιμέρους με ΣΥΡΙΖΑ

η λειτουργία της αμερικανικής βάσης στη Σούδα που έχει θέσει ο κ. Αλαβάνος, στην κατεύθυνση αναζήτησης συνηθικών συνεργασίας;

«Με τον ΣΥΡΙΖΑ θέλουμε να κάνουμε ένα διάλογο χωρίς προϋποθέσεις και εκβιασμούς από καμία πλευρά. Πιστεύουμε στη συνεργασία, έστω και αν αυτή αφορά επιμέρους ζητήματα. Πιστεύουμε στον διάλογο, δεν τον φοβόμαστε. Ας είμαστε ειλικρινείς, είναι πολύ εύκολο να βρούμε τα σημεία που μας χωρίζουν από τον ΣΥΡΙΖΑ. Εμείς όμως θέλουμε να βρούμε τα σημεία που μας ενώνουν. Σημεία που αφορούν τον πολίτη: η ενίσχυση του εισοδήματος, η υπεράσπιση των δημοσίων αγαθών, η ανοικοδόμηση του κοινωνικού κράτους, η νέα αποκέντρωση του κράτους, τα θέματα περιβάλλοντος... Και γύρω από αυτά να οικοδομήσουμε μια συνεργασία που πιστευώ πως θα είναι ωφέλιμη για τη χώρα. Που θα εγγυηθεί βαθύτερες και στερέες αλλαγές».

Διάλογο με τον ΣΥΡΙΖΑ και συνεργασία έστω σε επιμέρους ζητήματα, με γνώμονα την οικοδόμηση ενός κοινωνικού κράτους προκρίνει ο πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Ωστόσο, όπως προκύπτει, δυνατότητα συνεργασίας δεν προκύπτει για ζητήματα εξωτερικής πολιτικής και ειδικότερα δραστηριότητες που πηγάζουν από τις συμφωνίες με τις Ηνωμένες Πολιτείες, όπως η λειτουργία της βάσης στη Σούδα.

Για να έρθουμε στο θέμα των σχέσεων με τον ΣΥΡΙΖΑ. Θα είστε διατεθειμένος να συζητήσετε θέματα οικονομικής και κοινωνικής αναδιαμόρφωσης της χώρας, καθώς και ζητήματα εξωτερικής πολιτικής, όπως για παράδειγμα

ματισμού και δεν θα αποτελούν αποθήκη ανεργίας. Πώς βλέπετε μια τέτοια πρόταση;

«Συμφωνώ απόλυτα. Γι' αυτό άλλωστε πάλεψε η δικιά μου γενιά στο ΠΑΣΟΚ. Παλέψαμε για αξιοκρατία. Οχι μόνο στις επιχειρήσεις του Δημοσίου αλλά και στο ίδιο το Δημόσιο. Το αποτέλεσμα ήταν ο νόμος Πεποντή. Το ΑΣΕΠ. Αυτά που ουσιαστικά έχει καταργήσει η Ν.Δ., βλέποντας το Δημόσιο ως λάφυρο για κομματικά ρουσφέτια. Δυστυχώς τα κεκτημένα μιας καλύτερης λειτουργίας των δημοσίων επιχειρήσεων επί ημερών μας αναρτήθηκαν από τη Ν.Δ. Κομματισμός, αδιαφάνεια, κακοδιαχείριση είναι σήμερα ο κανόνας.

Εχω δεσμευτεί αυτό να το αλλάξουμε αύριο ως κυβέρνηση. Με διοικητική που δεν θα επιλέγονται με γνώμονα συγγένειες, κουμπαριές και κομματικές προτιμήσεις. Αλλά με διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες. Θα βελτιώσουμε θεαματικά την ποιότητα των υπηρεσιών, την οικονομική αποδοτικότητα τους. Θα σεβαστούμε τον πλούτο αυτόν που ανήκει στον ελληνικό λαό. Μπορούμε. Όπως μπορούμε να δημιουργήσουμε σοβαρές υποδομές για την υποστήριξη των ανέργων. Οχι με διορισμούς εποχικών στο Δημόσιο, όπως κάνει η Ν.Δ. Αλλά με υπηρεσίες εκπαίδευσης, επανεκπαίδευσης, διά βίου μάθησης, κοινωνικής εργασίας σε συνεργασία με τα πανεπιστήμια, την αυτοδιοίκηση και τους παραγωγικούς φορείς. Ο άνεργος θα ξέρει ότι έχει ένα ισχυρό πλέγμα υ-

ματισμού και δεν θα αποτελούν αποθήκη ανεργίας. Πώς βλέπετε μια τέτοια πρόταση;

«Συμφωνώ απόλυτα. Γι' αυτό άλλωστε πάλεψε η δικιά μου γενιά στο ΠΑΣΟΚ. Παλέψαμε για αξιοκρατία. Οχι μόνο στις επιχειρήσεις του Δημοσίου αλλά και στο ίδιο το Δημόσιο. Το αποτέλεσμα ήταν ο νόμος Πεποντή. Το ΑΣΕΠ. Αυτά που ουσιαστικά έχει καταργήσει η Ν.Δ., βλέποντας το Δημόσιο ως λάφυρο για κομματικά ρουσφέτια. Δυστυχώς τα κεκτημένα μιας καλύτερης λειτουργίας των δημοσίων επιχειρήσεων επί ημερών μας αναρτήθηκαν από τη Ν.Δ. Κομματισμός, αδιαφάνεια, κακοδιαχείριση είναι σήμερα ο κανόνας.

Εχω δεσμευτεί αυτό να το αλλάξουμε αύριο ως κυβέρνηση. Με διοικητική που δεν θα επιλέγονται με γνώμονα συγγένειες, κουμπαριές και κομματικές προτιμήσεις. Αλλά με διαφανείς και αξιοκρατικές διαδικασίες. Θα βελτιώσουμε θεαματικά την ποιότητα των υπηρεσιών, την οικονομική αποδοτικότητα τους. Θα σεβαστούμε τον πλούτο αυτόν που ανήκει στον ελληνικό λαό. Μπορούμε. Όπως μπορούμε να δημιουργήσουμε σοβαρές υποδομές για την υποστήριξη των ανέργων. Οχι με διορισμούς εποχικών στο Δημόσιο, όπως κάνει η Ν.Δ. Αλλά με υπηρεσίες εκπαίδευσης, επανεκπαίδευσης, διά βίου μάθησης, κοινωνικής εργασίας σε συνεργασία με τα πανεπιστήμια, την αυτοδιοίκηση και τους παραγωγικούς φορείς. Ο άνεργος θα ξέρει ότι έχει ένα ισχυρό πλέγμα υ-

ποστήριξης από την πολιτεία. Δεν θα γίνεται ζητιάνος στα κομματικά γραφεία».

Μια και η διαφθορά, κ. πρόεδρε, έχει ξαναφέρει τη συζήτηση περί σκανδάλων. Πώς αντιμετωπίζεται το πρόβλημα; Είναι και ο νόμος περί ευθύνων υπουργών, ο οποίος για πολλούς αποτελεί από μόνος του πολιτικό σκάνδαλο, με ευθύνη και του ΠΑΣΟΚ. Με τα νέα δεδομένα σκέφτεστε να τον αλλάξετε;

«Αντιλαμβάνομαι πλήρως τη δυσανεμία ή και οργή της κοινής γνώμης μπροστά στα φαινόμενα διαφθοράς και αδιαφάνειας που συγκλονίζουν τον δημόσιο βίο της χώρας. Μας θίγουν όλους. Μας αδικούν όλους. Είναι γι' αυτόν τον λόγο που ζήτησα ευθύς εξαρχής να πάμε σε διαδικασίες διαφάνειας, εξεταστικών επιτροπών. Χωρίς ίσχυρος ρεβανσισμού. Αλλά με αίσθημα ευθύνης απέναντι στον πολίτη. Η αδιαφάνεια και η διαπλοκή των σχέσεων είναι αυτή που ζημιώνει και τους δύο.

Δείτε τη ζούμπα τις μέρες αυτές. Οι διοικητικοί ρόλοι, η διαφανής οριοθέτηση ρόλων Εκκλησίας-Κράτους με συναίνεση για την αντιμετώπιση της διαφθοράς. Η κυβέρνηση κόψε! Οι υποθέσεις αυτές και η αίσθηση ατιμωρησίας έχουν διευρύνει το χάσμα μεταξύ πολιτικού συστήματος και κοινωνίας. Βιώνουμε μια πραγματική κρίση εμπιστοσύνης προς την ακεραιότητα της πολιτικής, αλλά και γενικότερα των θεσμών της χώρας. Καθήκον και δέσμευσή μου είναι να γεφυρώσω το χάσμα αυτό. Με την εξάντληση κάθε δυνατότητας που παρέχει το υφιστάμενο θεσμικό πλαι-

σιο για τις ευθύνες των πολιτικών προσώπων. Ακόμη και με αναθεώρηση του πλαισίου αυτού. Είναι όμως και θέμα Συντάγματος – και δυστυχώς η κυβέρνηση προτίμησε να ολοκληρώσει μια παρωδία αναθεώρησης και έτσι δεν μπορούμε να δούμε άμεσα το θέμα αυτό».

Θα επαναπροσδιορίσετε και τις σχέσεις Κράτους-Εκκλησίας; Σκέφτεστε να αλλάξετε το νόμο Σημίτη για τις οικονομικές υποχρεώσεις της απέναντι στην πολιτεία, τη στοιχειώδη φορολογία των εσόδων για τη μη υποχρεώσεων των κληρικών, η οποία έχει καταργηθεί;

«Η δέσμευσή μας είναι σαφής. Μετά από διάλογο και ικανές μεταβατικές περιόδους, θα προχωρήσουμε σε μια συνολική αναθεώρηση των σχέσεων Κράτους και Εκκλησίας έτσι ώστε να κατοχυρωθεί πλήρως η ανεξαρτησία του ενός απέναντι στον άλλο. Η αδιαφάνεια και η διαπλοκή των σχέσεων είναι αυτή που ζημιώνει και τους δύο. Δείτε τη ζούμπα τις μέρες αυτές. Οι διοικητικοί ρόλοι, η διαφανής οριοθέτηση ρόλων Εκκλησίας-Κράτους με συναίνεση για την αντιμετώπιση της διαφθοράς. Η κυβέρνηση κόψε! Οι υποθέσεις αυτές και η αίσθηση ατιμωρησίας έχουν διευρύνει το χάσμα μεταξύ πολιτικού συστήματος και κοινωνίας. Βιώνουμε μια πραγματική κρίση εμπιστοσύνης προς την ακεραιότητα της πολιτικής, αλλά και γενικότερα των θεσμών της χώρας. Καθήκον και δέσμευσή μου είναι να γεφυρώσω το χάσμα αυτό. Με την εξάντληση κάθε δυνατότητας που παρέχει το υφιστάμενο θεσμικό πλαι-